

Οι υπεύθυνοι Παιδείας και βουλευτές των κομμάτων της αντιπολίτευσης του ΣΥΡΙΖΑ, Νίκος Φίλης, του ΚΙΝΑΛΑ, Χαρά Κεφαλίδου και του ΚΚΕ, Γιάννης Δελής, μέσα από τη «ΜτΚ» κάνουν τον απολογισμό τους για τη φετινή εκπαιδευτική χρονιά, αξιολογούν τους χειρισμούς της κυβέρνησης και μιλούν για το νέο νομοσχέδιο για την Παιδεία που καταψήφισαν, κάνοντας λόγο για «αρνητικές ρυθμίσεις και ένα ανεπεξέργαστο πλέγμα διατάξεων» που αποτελεί «επίθεση στο περιεχόμενο του σχολείου», όπως χαρακτηριστικά δηλώνουν.

Η φετινή σχολική χρονιά ολοκληρώθηκε την εβδομάδα που μας πέρασε. Θα ήθελα να κάνετε την δική σας αποτίμηση και παράλληλα να αξιολογήσετε την κυβέρνηση στους χειρισμούς των θεμάτων που σχετίζονται με την εκπαιδευτική διαδικασία.

Νίκος Φίλης: Ασφαλώς ήταν μια απροσδόκητα δύσκολη χρονιά, αφού πρώτη φορά από την Κατοχή έκλεισαν για τόσο μακρύ διάστημα τα σχολεία. Επιχειρήθηκε να καλυφθεί το κενό με δικτυακά μαθήματα, που όμως έχουν περιορισμένο χαρακτήρα και επιπλέον απέκλειαν αρκετά παιδιά. Το θέμα είναι να κοιτάξουμε μπροστά, να δούμε τι μας περιμένει το Σεπτέμβριο, πόσο έτοιμο θα είναι το υπουργείο στην περίπτωση που έχουμε επανάληψη των συνηθισμένων που βιώσαμε. Ωστόσο, πέρα από τις έκτακτες συνθήκες, η πολιτική ηγεσία του υπουργείου τα πήγε άοχημα σε όλους τους τομείς. Ήταν γνώριμη «παράδοση» των μνημονιακών κυβερνήσεων ως το 2015 να ξεκινούν τα σχολεία με καθυστερήσεις και κενά, φέτος όμως φτάσαμε να λείπουν από τη θέση τους καθηγητές ως το Φεβρουάριο, ακόμα και σε εξεταζόμενα στις πανελλήνιες μαθήματα. Και αυτό παρά το γεγονός ότι υπήρχε σχεδιασμός και πρόβλεψη από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ για υπερ-επαρκή αριθμό αναπληρωτών.

Βέβαια, η εκπαίδευση δεν μπορεί να βασίζεται σε προσωπικό που αλλάζει και μετακινείται κάθε χρόνο. Η κυβέρνηση μας, βγάζοντας τη χώρα από τα μνημόνια, είχε θέσει προτεραιότητα την πρόσληψη 4.500 μόνιμων εκπαιδευτικών στην Ειδική Αγωγή και 10.500 στην Γενική Εκπαίδευση. Ήταν οι πρώτες προσλήψεις από το 2010, αφού η τρόικα τις απαγόρευε. Τα δύο τρίτα δε των νέων εκπαιδευτικών έπρεπε να έχουν τοποθετηθεί σε οργανικές θέσεις το Σεπτέμβριο που μας πέρασε. Είχαν εγγραφεί οι πόροι στον προϋπολογισμό και οι διαδικασίες είχαν ξεκινήσει πριν τις εκλογές. Το υπουργείο πήγε τις προσλήψεις ένα χρόνο πίσω (στην καλύτερη περίπτωση...) μόνο και μόνο για να τις παρουσιάζει ως «δικές του». Πρόκειται για πολιτικό τυχοδιωκτισμό και αναληψία μέγιστου βαθμού.

Γενικώς, όλο αυτό τον καιρό η ηγεσία του υπουργείου Παιδείας στάθηκε συνεπής μόνο στις εμμονές της. Αφενός, στη συρρίκνωση και απαξίωση του δημόσιου σχολείου προς όφελος της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Αφετέρου, στις αντι-μεταρρυθμίσεις στη βάση ενός ιδεολογικού σχεδιασμού, ενός νεο-συντηρητικού μανιφέστου θα έλεγα, που στόχο έχει τα αυτά μερίδια μόνο ψηφοφόρων της ΝΔ. Επαναφορά των

ΟΙ ΤΟΜΕΑΡΧΕΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ ΣΤΗ «ΜτΚ»

Τι λένε οι Νίκος Φίλης (ΣΥΡΙΖΑ), Χαρά Κεφαλίδου (Κίνημα Αλλαγής) και Γιάννης Δελής (ΚΚΕ) για το νέο νομοσχέδιο που καταψήφισαν

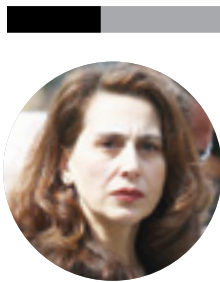
Μ Της **Έλενας Αποστολίδου**

Απολογισμός της χρονιάς και αξιολόγηση των χειρισμών της κυβέρνησης



Όλο αυτό τον καιρό η ηγεσία του υπουργείου Παιδείας στάθηκε συνεπής μόνο στις εμμονές της. Αφενός, στη συρρίκνωση και απαξίωση του δημόσιου σχολείου προς όφελος της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Αφετέρου, στις αντι-μεταρρυθμίσεις στη βάση ενός ιδεολογικού σχεδιασμού, ενός νεο-συντηρητικού μανιφέστου θα έλεγα, που στόχο έχει τα αυτά μερίδια μόνο ψηφοφόρων της ΝΔ

Νίκος Φίλης
Τομεάρχης Παιδείας του ΣΥΡΙΖΑ



Οι ιδεολογικές αγκυλώσεις, η αλαζονεία της εξουσίας δεν επιτρέπουν στην υπουργό να ακούσει. Παρακάμφθηκε κάθε ουσιαστικός διάλογος με την εκπαιδευτική κοινότητα, τους εμπλεκόμενους φορείς και τα κόμματα και παρουσιάστηκε με συνοπτικές διαδικασίες ένα ανεπεξέργαστο πλέγμα διατάξεων για ένα από τα σημαντικότερα εθνικά μας θέματα: την Εκπαίδευση

Χαρά Κεφαλίδου

Τομεάρχης Παιδείας του Κινήματος Αλλαγής



Με το νομοσχέδιο ανοίγει ο δρόμος για τη λεγόμενη «αξιολόγηση» στις σχολικές μονάδες, που δεν είναι τίποτε άλλο από ένα εργαλείο μόνιμου ελέγχου της προσαρμογής των σχολείων στις εκάστοτε αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις που προωθούνται και εντείνει την ταξική διαφοροποίηση, την κατηγοριοποίηση σχολείων, μαθητών και εκπαιδευτικών

Γιάννης Δελής
Τομεάρχης Παιδείας του ΚΚΕ

Λατινικών στη θέση της Κοινωνιολογίας επειδή η δεύτερη είναι... αριστερή επισημή (κόλαφος στον 21ο αιώνα να ακούς υπουργούς και συμβούλους της κυβέρνησης να εκστομίζουν τέτοιες ανοησίες), εξοβελισμός των τεχνών και των πολιτικών επιστημών, καθητηκτική διδασκαλία των Θρησκευτικών περισσότερες ώρες από όσο π.χ. η Χημεία ή η Γεωγραφία, επαναφορά αναγραφής της διαγωγής, περισσότερες εξετάσεις για... στήριξη των φροντιστηρίων από το περιορισμένο εισόδημα του γονιού και πολλά ακόμα. Ειλικρινά, νομίζω ότι αν ήταν πρακτικό η κ. Κεραμέως θα είχε φέρει πίσω ποδιές, δασεία και περιπομπή.

Χαρά Κεφαλίδου: Ήταν αναμφισβήτητη μια δύσκολη σχολική χρονιά λόγω πανδημίας. Μαθητές, εκπαιδευτικοί, η ελληνική κοινωνία βρέθηκαν μπροστά σε πρωτόγνωρες καταστάσεις με τη χώρα σε

lockdown. Στη δύσκολη αυτή στιγμή το υπουργείο ήταν εντελώς απροετοίμαστο να τους παράσχει εγκαίρως τα απαραίτητα εργαλεία. Το σχολείο άντεξε βασιζόμενο κυρίως στην υπερπροσπάθεια των εκπαιδευτικών και της ελληνικής οικογένειας, με τα στοιχειώδη μέσα που ήδη υπήρχαν. Στην πανδημία το «Ψηφιακό Σχολείο» του Νόμου Διαμαντοπούλου και οι δοκιμασμένες πολιτικές, που είχαμε εντάξει ήδη από το 2011, ήταν η βάση πάνω στην οποία στηρίχθηκαν αποκλειστικά οι πρωτοβουλίες του υπουργείου. Βασικές παράμετροι: τα ψηφιακά προγράμματα, η επιμόρφωση των διδασκόντων (είχε σταματήσει επί ΣΥΡΙΖΑ), η ατομική και κοινωνική ευθύνη των εκπαιδευτικών.

Όσες συνεντεύξεις, όσες αναρτήσεις στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και να έγιναν από την υπουργό Παιδείας, διαβεβαιώνο-

ντας ότι όλα «βαίνουν καλώς», η ελληνική οικογένεια βίωσε σε καθημερινή βάση την έλλειψη σοβαρής προετοιμασίας, τις αδυναμίες και τις τεράστιες ελλείψεις του υπουργείου. Η προχειρότητα και η έλλειψη σχεδίου είχε ως αποτέλεσμα να δημιουργηθούν μαθητές διαφορετικών ταχυτήτων και τελικά κάποιοι δεν μπόρεσαν να παρακολουθήσουν ποτέ τα μαθήματα. Εμείς πιστεύουμε στο σχολείο που κινητοποιεί τους πάντες και απευθύνεται σε όλους. Ένα σχολείο που η αριστεία και η ποιότητα διαφέρεται σε όλα τα δημόσια σχολεία.

Γιάννης Δελής: Η φετινή σχολική χρονιά ήταν αλλιώτικη λόγω της πανδημίας, όπως άλλωστε και η ζωή μας. Το ΚΚΕ με αίσθηση ευθύνης και έγκαιρα -ήδη από τις 13 Μάρτη- τοποθετήθηκε με ανακοίνωση του ΠΓ και για τα ζητήματα της εκπαίδευσης ως εξής: «Επιπρόσθετα μέτρα χρειάζεται

να παρθούν στο χώρο της Εκπαίδευσης προκειμένου να αντιμετωπιστούν με κρατική ευθύνη μια σειρά από προβλήματα που προκύπτουν από την αναγκαία απόφαση για κλείσιμο των εκπαιδευτικών δομών. Πρόχειρι να προστατευτούν τα παιδιά της λαϊκής οικογένειας από τις συνέπειες της εμπορευματοποίησης της Παιδείας, που δημιουργεί άνισους όρους πρόσβασης, οι οποίοι ενδεχομένως θα οξυνθούν σε αυτές τις συνθήκες».

Έτσι, λοιπόν, το ΚΚΕ, απ' την αρχή της επιδημίας του κορονοϊού, πραγματοποίησε μια σειρά από παρεμβάσεις για τα προβλήματα της εκπαίδευσης και σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο και κατά τόπους. Ανέδειξε την ανάγκη πολιτικής αποφάσεων και συγκεκριμένων μέτρων για μαθητές, γονείς, εκπαιδευτικούς, για φοιτητές, σπουδαστές ΙΕΚ, προκειμένου να διασφαλιστεί η στήριξη τους στις δύσκολες στιγμές, η ισότιμη συμμετοχή όλων στην οποία συνέχεια της εκπαιδευτικής διαδικασίας, η ψυχολογική ενδυνάμωση και αποφόρτιση τους.

Καυτηρίασε τις προσπάθειες της κυβέρνησης της ΝΔ να διαμορφώσει μία ψευδή επικοινωνιακή εικόνα και να μετατρέψει σε μόνιμα στοιχεία της εκπαιδευτικής διαδικασίας μια σειρά από ρυθμίσεις.

Αφού, όπως είναι γνωστό, ούτε η τηλεκπαίδευση λειτουργήσε για όλα τα παιδιά -χιλιάδες έμειναν εκτός- μιας και το υπουργείο δεν φρόντισε να εξοπλίσει όλα τα παιδιά με ένα laptop, αλλά επιπλέον μέσα στην αναμπουμπούλα του κορονοϊού ψήφισε και την απαράδεκτη διάταξη με τις κάμερες στην τάξη που μετατρέπει το μάθημα σε ριάλιτι.

Αντίθετα, οι εκπαιδευτικοί ήταν εκείνοι που -συνήθως μόνοι και αβοήθητοι από την πολιτεία- ανέλαβαν και κράτησαν τη φλόγα της εκπαιδευτικής διαδικασίας άσβεστη και ζωντανή την επαφή με τους μαθητές της τάξης τους.

Το νομοσχέδιο του υπουργείου Παιδείας το καταψήφισατε με σκληρούς χαρακτηρισμούς. Ποιες είναι οι δικές σας κόκκινες γραμμές που ξεπεράστηκαν και ποια ζητήματα αποτελούν αναγκαία προς επανασχεδιασμό;

Νίκος Φίλης: Πρώτα από όλα, να διευκρινίσουμε -επειδή έχει κι αυτό την αξία του- ότι το νομοσχέδιο της κυρίας Κεραμέως καταψηφίστηκε στη Βουλή όχι μόνο από το ΣΥΡΙΖΑ αλλά από ολόκληρη την αντιπολίτευση, ενώ προηγουμένως είχε «καταψηφιστεί» και από τους φορείς των εκπαιδευτικών και των γονέων. Είναι χαρακτηριστικό ότι κάθε νομοθετική πρωτοβουλία της κ. Κεραμέως συγκεντρώνει την υποστήριξη αποκλειστικά και μόνο των εκπροσώπων της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Όταν για παράδειγμα εξίσωνε τα πτυχία κολεγίων που βρίσκονται στη θέση 20.000 της διεθνούς κατάταξης με εκείνα του ΕΜΠ, του Καποδιστριακού, του Αριστοτελείου και άλλων που βρίσκονται στα 600 καλύτερα του κόσμου, στη χειροκροτούσαν οι κολεγίάρχες, προχθές στη Βουλή οι ιδιοκτήτες μεγάλων ιδιωτικών σχολείων και φροντιστηρίων. Οι αρνητικές ρυθμίσεις του πρόσφατου νόμου είναι πολλές, έχουν αναλυθεί πλατιά, ας μείνω εδώ λόγω χώρου σε ορισμένες. Δημιουργούνται στο όνομα μιας ψευδεπίγραφης «αριστείας» περισσότερα Πρότυπα, που αφορούν λίγες χιλιάδες μαθητές ενώ μένουν να μαραζώ-



σουν πάνω από 10.000 εκπαιδευτικές μονάδες στις οποίες φοιτούν 1,2 εκατ. μαθητές. Δημιουργούνται ξενόγλωσσα προγράμματα με δίδακτρα για κάποιους προνομιούχους του εξωτερικού, ανοίγοντας την πόρτα σε ιδιωτικά πανεπιστήμια και πτυχία επί πληρωμή. Εισάγεται μια τιμωρητική για τους εκπαιδευτικούς αξιολόγηση, χωρίς κριτήρια και πρότερη επιμόρφωση.

Η κυβέρνηση μας είχε εφαρμόσει την επιλογή των στελεχών της εκπαίδευσης με αξιολόγηση. Αυξάνεται ο αριθμός των μαθητών στα δημοτικά και νηπιαγωγεία, που η δική μας κυβέρνηση είχε μειώσει στους 22. Ένα μέτρο κόντρα σε όλες τις διεθνείς τάσεις, βαθύτατα αντιπαιδαγωγικό, που κάνει και αυτό πιο ελκυστικά τα ιδιωτικά εκπαιδευτήρια. Ενάντια στις παιδαγωγικές συμβουλές είναι και η εισαγωγή των Αγγλικών στα νηπιαγωγεία, που παρά τη χοντροκομμένη παραπλάνηση της Βουλής από την υπουργό δεν εφαρμόζεται παρά σε ελάχιστες ευρωπαϊκές χώρες, για πολύ συγκεκριμένους τοπικούς ή ιστορικούς λόγους. Προσωρινά, πήραν πίσω τον ηλικιακό «κόφτη» των 17 ετών στην επαγγελματική εκπαίδευση, μετά το σάλο που ξεσηκώθηκε. Γενικώς, χαρακτηρίστηκε -όχι αδικώς- το πιο ταξικό νομοσχέδιο που έχει φέρει η Δεξιά για την Παιδεία, σε όλη τη Μεταπολίτευση. Εμείς φυσικά δεν μένουμε στην παρατήρηση. Εργαζόμαστε ώστε οι πάνδημες αντιδράσεις να συγκροτηθούν σε ένα πανεκπαιδευτικό μέτωπο υπεράσπισης της δημόσιας Παιδείας, ικανό να ανατρέψει στην πράξη τις αντιεκπαιδευτικές πολιτικές της κυβέρνησης μέχρι ο ΣΥΡΙΖΑ να επιστρέψει στην εξουσία.

Χαρά Κεφαλίδου: Ο τρόπος και ο χρόνος κατάθεσης του Νομοσχεδίου (πανδημία και αργία Πάσχα) από την υπουργό αντικατοπτρίζει την αντίληψή της για τα εκπαιδευτικά ζητήματα. Θα μπορούσε να έχει έρθει οποιαδήποτε στιγμή. Διατρέχει όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης και δεν ενσωματώνει όσα η πανδημία μας δίδαξε. Οι ιδεολογικές αγκυλώσεις, η αλαζονεία της εξουσίας δεν επιτρέπουν στην υπουργό να ακούσει. Παρακάμφθηκε κάθε ουσιαστικός διάλογος με την εκπαιδευτική κοινότητα, τους εμπλεκόμενους φορείς και τα κόμματα και παρουσιάστηκε με συνοπτικές διαδικασίες ένα ανεπεξέργαστο πλέγμα

διατάξεων για ένα από τα σημαντικότερα εθνικά μας θέματα: την Εκπαίδευση. Τα 1.000 σχόλια της διαβούλευσης το πρώτο 24ωρο και τα 15.000 συνολικά δείχνουν την αγωνία της ελληνικής κοινωνίας για ένα καλύτερο σχολείο.

Ακόμη και ο τίτλος του Νομοσχεδίου είναι προσχηματικός: «Αναβάθμιση Σχολείων». Πώς επιτυγχάνεται αυτή η αναβάθμιση; Με την επιστροφή στην αναχρονιστική διαγωγή, στην καθιέρωση του σχολείου-τιμωρού, στη διαιώνιση της στείρας απομνημόνευσης; Στην απουσία οποιασδήποτε αναφοράς στην Τεχνική - Επαγγελματική εκπαίδευση και την Ειδική Αγωγή; Χωρίς αξιολόγηση;

Νομοσχέδιο «κενό περιεχομένου». Δεν απαντά στο βασικό ερώτημα: τι σχολείο θέλει να «χτίσει»; Ποιες σύγχρονες ανάγκες καλύπτει; Προετοιμάζει τους αυριανούς πολίτες; Ανοίγει τα εκπαιδευτικά θέματα στα νέα δεδομένα που δημιουργεί η 4η Βιομηχανική Επανάσταση; Πώς συνδέει την παραγωγική και κοινωνική ανασυγκρότηση της χώρας με την εκπαίδευση; Δυστυχώς απουσιάζουν το όραμα, το σχέδιο, οι μέθοδοι υλοποίησης και η αξιολόγηση. Η χώρα όμως δεν μπορεί να προχωρήσει μπροστά αφήνοντας πίσω την Παιδεία.

Καταψήφισαμε γιατί δεν γίνεται να «χτίσεις» κάτι νέο με μπαλώματα πάνω στο φτωχό σχολείο που απογύμνωσε και απαξίωσε η διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Οι λύσεις υπάρχουν αλλά έμειναν ξεχασμένες στα υπουργικά συρτάρια. Περιμέναμε από την κυρία Κεραμέως να πιάσει το νήμα από εκεί που το αφήσαμε το 2011. Η ηγεσία του υπουργείου δεν βρήκε το θάρρος να τον επαναφέρει, να τον επικαιροποιήσει και επιτέλους να τον εφαρμόσει.

Οι δικές μας κόκκινες γραμμές είναι όλα όσα αφήνουν πίσω την Παιδεία και την κρατούν δεμένη σε αναχρονιστικές λογικές και μικροκομματικές τακτοποιήσεις. Η Παιδεία δεν είναι υπόθεση του εκάστοτε υπουργού. Για εμάς στο Κίνημα Αλλαγής είναι εθνικό θέμα και γι' αυτό πρώτης προτεραιότητας. Οι όποιες εκπαιδευτικές προτάσεις και στρατηγικές πρέπει να είναι αποτέλεσμα ουσιαστικού διαλόγου και συλλήσεων που δεσμεύουν όλους σε βάθος χρόνου: κόμματα, εκπαιδευτικούς, μαθητές, κοινωνία. Δεν γίνεται κάθε φορά

που αλλάζει ο υπουργός να αλλάζει και η εκπαιδευτική στρατηγική της χώρας.

Για τον συνολικό επανασχεδιασμό της Παιδείας απαραίτητη προϋπόθεση είναι η επανασύσταση και λειτουργία του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας (ΕΣΥΠ) ώστε να υπάρξει θεσμικός, τεκμηριωμένος και αποτελεσματικός διάλογος. Το ΕΣΥΠ που καταργήθηκε από τον ΣΥΡΙΖΑ υπήρξε πολύτιμος σύμβουλος των προηγούμενων Υπουργών Παιδείας με εξαιρετικά αποτελέσματα.

Γιάννης Δελής: Το πρόσφατο κυβερνητικό νομοσχέδιο για την Παιδεία αποτελεί συνέχεια, προέκταση και εμπλουτισμό των σχετικών νομοθετημάτων του ΣΥΡΙΖΑ. Αναμενόμενο, φυσικά, αφού αυτές οι πολιτικές δυνάμεις και οι δορυφόροι τους υλοποιούν την ίδια εκπαιδευτική στρατηγική. Κι αν δεν ήταν η απαράδεκτη διάταξη για την επαναφορά της αναγραφής της διαγωγής στους τίτλους σπουδών και ο αδικαιολόγητος εξοβελισμός του μαθήματος της Κοινωνιολογίας τότε ο αντιπολιτευτικός λόγος του ΣΥΡΙΖΑ θα είχε περισσότερες δυσκολίες. Με το νομοσχέδιο, το Λύκειο μετατρέπεται σε μια εξεταστική αρένα, καθώς επανέρχεται η «τράπεζα θεμάτων» στις εξετάσεις προαγωγής και απόλυσης σε όλες τις τάξεις, μέτρο που η πείρα έχει δείξει ότι αυξάνει την παραπαιδεία, διογκώνει τους ταξικούς φραγμούς, καθιστά το Λύκειο ακόμα πιο σκληρό και ανταγωνιστικό. Το Λύκειο παραμένει ένα σχολείο αποστεωμένο και απομακρυσμένο από τη γενική παιδεία (κάτι που δεν μπορεί να θεραπευθεί από το «κόντρα μάθημα» που εισάγει η κυβέρνηση για τη Γ' Λυκείου), προσανατολισμένο ακόμα περισσότερο στις εξετάσεις και την πρόσβαση στην Ανώτατη Εκπαίδευση.

Η επίθεση στο περιεχόμενο του σχολείου εντείνεται με το νομοσχέδιο και για τις άλλες βαθμίδες του σχολείου, αφού εισάγονται πιλοτικά τα Αγγλικά από το νηπιαγωγείο (όταν τα παιδιά δεν έχουν αρχίσει ακόμα να επεξεργάζονται τα στοιχεία της μητρικής τους γλώσσας), ενώ εισάγονται σε όλες τις τάξεις τα λεγόμενα «εργαστήρια δεξιοτήτων» (ανάμεσά τους φιγουράρει και η «παιγερηματικότητα»), εντείνοντας την αποσπασματικότητα στη μόρφωση.

Ακόμα, με το νομοσχέδιο ανοίγει ο δρόμος για τη λεγόμενη «αξιολόγηση» στις σχολικές μονάδες, που δεν είναι τίποτε άλλο από ένα εργαλείο μόνιμου ελέγχου της προσαρμογής των σχολείων στις εκάστοτε αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις που προωθούνται και εντείνει την ταξική διαφοροποίηση, την κατηγοριοποίηση σχολείων, μαθητών και εκπαιδευτικών.

Το νομοσχέδιο περιλαμβάνει ακόμα διατάξεις για την Ανώτατη Εκπαίδευση, με σαφή στόχο την ενίσχυση της ιδιωτικο-οικονομικής λειτουργίας των ιδρυμάτων, αφού ενισχύονται την ίδρυση ξενόγλωσσων προπτυχιακών προγραμμάτων με δίδακτρα, θερινών προγραμμάτων με δίδακτρα και γενικότερα τίτλων σπουδών με τη μορφή προϊόντος που τα ΑΕΙ θα μπορούν να εμπορευούνται.

Παράλληλα, θέτει νέα φίλτρα και κόφτες στις μετεγγραφές, δυσχεραίνοντας ακόμα περισσότερο το δικαίωμα των παιδιών των λαϊκών οικογενειών στις σπουδές.

• Ολόκληρες οι συνεντεύξεις των τριών τομεαρχών στο makthes.gr